

Ved fremsættelsen af lovforslaget udtalte *indenrigs- og boligministeren* bl. a.:

„Et af de vanskeligste problemer, som denne lovgivning rejser, er af administrativ karakter. Det forekommer mig, at udvalget ved udarbejdelsen af forslaget har gjort sig megen umage for at begrænse det administrative apparat, men jeg tror alligevel, vi må regne med *betydelige administrative opgaver* i begyndelsen i alt fald, indtil virkningerne af lovens bestemmelser har bundfældet sig.

Jeg tror imidlertid, det er lykkeligt, at denne administration henlægges til *upartiske huslejenævn*, og jeg er tilfreds med, at der indføres særlige boligretter, der er uafhængige af politiske synspunkter.

Lovforslaget indeholder en bestemmelse om, at *loven skal optages til revision i rigsdagssamlingen 1953—54*. Det er med denne bestemmelse efter min mening angivet, at ingen venter, at dette lovforslag, når det først føres ud i livet, skal vise sig fejlfrit, og det er — såvidt jeg kan se — også udtryk for, at man er klar over, at *dette kun er en station på vejen mod en endelig og varigere løsning af problemet*.

Den tilnærmelse mellem huslejeniveauerne, som dette forslag kan medføre, er utvivlsomt for ringe til at give sig større udslag. Vi vil derfor i den kommende tid stadig ligge under for virkningerne af forskelligheden mellem lejen i gamle og nye ejendomme. Det vil sige, at der stadig vil råde en usundhed, som kan skade byggepolitikken og dermed forhale det tidspunkt, da vi sorgløst kan sige farvel til en del af de meget betydelige indgreb, som lejelovgivningen rummer.

Jeg venter ikke — som jeg allerede har antydnet —, at dette forslag skal vække bifald, hverken i grundejernes organisationer eller i lejernes. Men jeg tror, at jeg er i overensstemmelse med grundsætningerne for al realpolitik, når jeg alligevel fremsætter dette forslag og opfordrer det høje ting til at give det en hurtig og velvillig behandling.

Forsømmer vi dette øjeblikks muligheder, er den næste termin udgangen af november, og der er meget lidt grund til at tro, at stemningen til den tid ville gøre forhandlingerne lettere.“

Ved lovforslagets I. behandling i folketinget anbefalede det fra alle sider, bortset fra kommunisterne, som et *kompromis*, der nu burde gennemføres, selvom hver enkelt af ordførerne ud fra sine synspunkter kunne have ønsket flere eller færre ændringer foretaget i de foreslåede bestemmelser.

Det udvalg, hvortil sagen henvistes, indstiller i sin betænkning lovforslaget til vedtagelse med en række af indenrigs- og